

Jan Podgórski

Będzieszyn, pow. Gdańsk

Informator Archeologiczny : badania 1, 97-98

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ziemianki z paleniskami wewnątrz. Materiał zabytkowy stanowiła wyłącznie ceramika. Przebadane obiekty związane są z osadnictwem kultury Łużyckiej /Hallstatt CD/.

Wskazane są dalsze badania nad kulturą Łużycką oraz eksploracja wspomnianych obu osad neolitycznych, która pozwoli prześledzić charakter wzajemnych związków oraz zależności między kulturą pucharów lej-
kowlanych i kulturą ceramiki sznurowej.

B Ę D Z I E S Z Y N, pow. Gdańsk Muzeum Archeologiczne w
Gdańsku

Badania prowadził mgr Jan Podgórski, finansował WKZ w Gdańsku.

Na stanowisku nr 1 kontynuowano eksplorację osady kultury wcho-
dniopomorskiej. Uprzednio prowadzono tu prace w 1963 i 1966 r.

Przebadano 3 i 1/4 ara terenu odkrywając 18 jam oraz 6 palenisk. Zalegały one tu pod powierzchnią ziemi ornej. Jamy miały stosunkowo niewielkie rozmiary. W rzucie poziomym kształt ich był najczęściej kolisty lub nieregularny, w przekroju pionowym - nieckowaty lub prostokątny.

Inwentarz jam składał się głównie z ułamków ceramiki. Znalezione też bryły polepy, węgle drzewne i kości zwierzęce. W jednej z jam odkryto 30 fragmentów glinianych form odlewniczych typu niszczej-
cego, do odlewania ozdób z brązu. Formy te znajdowano również w cza-
sie badań 1966 r. Poza tym wydobyto 3 bryłki bursztynu, kamienny rozcieracz i fragment żelaznego sierpa.

Wśród ceramiki wyróżnić można ułamki: naczyń zasobowych, mis, kubków, dzbanów i tzw. talerzy glinianych.

Ze względu na zawartość, jamy można podzielić na: mieszkalne, magazynowe, odpadkowe i produkcyjne.

Osada w Będzieszynie datowana jest wstępnie na schyłek epoki brązu i okres halsztacki. Materiał ceramiczny, forma i wykonanie, nawiązuje do ceramiki osadniczej kultury łużyckiej.

Badania wykopaliskowe stan.1 kontynuowane będą również w latach następnych.

B I S K U P I C E, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce

Badania prowadził doc. dr Marek Gedl, finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Badania wykopaliskowe na grodzisku położonym na wzgórzu zwanym "Bukowa Góra", st. II, były kontynuacją prac prowadzonych w 1965 r.

Celem badań było ustalenie chronologii założenia obronnego wzniesionego na Bukowej Górze oraz wstępne zorientowanie się co do konstrukcji wałów obronnych. Prace skoncentrowano w najwyższej, północnej części grodziska. Pogłębiono wykop V i wykonano nowe wykopy VI-IX.

W tej części grodziska stwierdzono występowanie warstwy kulturowej z materiałem ceramicznym, który można zaliczyć do kultury łużyckiej, ale raczej do jej schyłkowej fazy. Niektóre z fragmentów naczyń wykazywały cechy, które mogą już być charakterystyczne dla późnej fazy okresu halsztackiego lub nawet dla okresu lateńskiego. Stwierdzono w sposób bezsporny, że warstwa kulturowa z materiałem kultury łużyckiej zalega pod wałem. Spostrzeżenie to nie pozwala w sposób całkowicie pewny wiązać powstanie konstrukcji obronnych z działalnością ludności kultury łużyckiej. Brak późniejszych materiałów na terenie grodziska nie daje podstaw do młodszego datowania grodziska.